

Aqqalu C. Jerimiassen
Atassut

EM 2020/166
4. november 2021

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en handlingsplan forinden EM2021, for ombygning af kaj anlæg for både og skibe, i både byer og bygder i forbindelse lavvande og højvande, samt for at sikre dem mod risikoen for oversvømmelse.

(Medlem af Inatsisartut Siverth K. Heilmann, Atassut)

15. November 2019 er den dato, i vores skrevne historie hvor der har været de største bølger i Ilulissat, som ikke har været været skabt af kælvende isfjelde. Bølgerne har været så høje at 3 hustande har været evakueret til andre dele af byen, og hvor er det har haft store materielle omkostninger.

Det var endnu engang et bevis på at vi ikke kan styre naturen og at vi må være bedre til at tilpasse os de seneste årtiers miljøændringer før der sker større ulykker.

Vi skal ikke vente på at det er for sent, for så at sige; Det skulle vi havde set komme.

Vi har alle et fællesansvar for at holde hånden over hinanden, for vi bor alle langs kyster hvor tidevandet år for år, er begyndt at stige. Derfor er vi alle nød til at tilpasse, for at være på forkant med udviklingen og for bedre at kunne føle os sikre.

I de seneste år har den stigende temperatur gjort sig mærkbar via de drastiske ændringer i vores hav, for i så f.eks. Hvad der skete i Paamiut, derfor er det blevet endnu mere klart at vi må gøre en indsats for at udvikle vores beredskaber.

I resten af verden, har man flere steder taget deres tragedier til erfaring og blevet bedre til f. Eks. At lave dæmninger og bådbroer som følger med ebbe og flod. Dem skal vi tage ved lære af, så vi ikke ender i samme situation.

Den højere tidevand har også været med til at bevirke permafrosten i nogle dele af landet bliver slidt ned, så der er chancer for at fjeldsider falder i havet. Vi skal være bedre til at forebygge at sådanne skred ikke sker, så det ikke ender med menneskeliv.

Vi kan næsten allerede forvente at Naalakkersuisut vil fremsætte en ændringsforslag til dette forslag, det synes vi at det er ved at blive for meget. Vi må fra Inatsisartut have mennesket i centrum, og prioritere nødvendige tiltag i stedet for at vente på det værste.

Det er ikke kun de høje tidevande som er problemet, det er også den ekstreme tidevande som er blevet mere tydelig i de forskellige bosteder. For man ser mere end ofte billeder, hvor havet har trukket sig så langt tilbage at bådbroerne er støt på grund og bådejerne går et stykke langs det der normalt er havbund for at komme ud med deres både.

Skal vi bare lade som om det ikke er en realitet for nogle af vores borgere?

For det har en konsekvens for skibstransporten og fangerkulturen om hvordan brugerne kan komme til og fra bådene når der er ebbe eller flod. Det må vi være med til at forbedre. Når vi begynder at debattere landets største erhverv, kommer vi ind på at bedre havneforhold skal førsteprioriteres, så det får en positiv indvirkning på deres daglige arbejdsgang.

Lad os arbejde med befolkningen i centrum, og ikke bare vente på at der kommer til at ske noget ulykkeligt, for det er os som lovmænd der har ansvaret for at beskytte befolkningen og ikke kun arbejde for vores eget ve og vel, for uden befolkningen har vi ikke et arbejde at møde op til.

Man kan ikke sætte spørgsmålstegn vigtigheden af Siverth K. Heilmanns forslag.

Derfor kan vi fra Atassut ikke understrege nok, hvor kraftigt vi mener at forslaget i sin helhed bør tages op og bearbejdes i det rette udvalg.